DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

Nr. 15. | WARSZAWA, DNIA 4 KWIETNIA 1925. | ROK VII.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

Ustawy i rozporządzenia.

40

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 marca 1925 r. w sprawie uposażenia agentów pocztowych.

Na mocy § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie ustanowienia Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów (D. U. R. P. nr. 9 poz. 85) oraz w myśl przepisu wykonawczego do § 4 rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia

18 kwietnia 1923 r. nr. 1148/IV w przedmiocie organizacji agencji (Dz. Urz. Min. Poczt i Telegrafów nr. 18 poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. W porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zastosuje się do uposażenia agentów pocztowych stawki ruchome.

§ 2. Wysokość uposażenia oznacza się w punktach ustalonych miesięcznie następująco:

Dla agencji I stopnia:

Wynagrodzenie osobiste.	Dodatek telegr.	Ryczałt na posłańca.
165 punktów.	69 punktów.	Do wysokości 70 punktów.

Dla agencji II stopnia.

Wynagrodzenie osobiste.	Dodatek telegr.	Ryczałt na posłańca.
110 punktów.	47 punktów.	Do wysokości 50 punktów.

§ 3. Kwotę uposażenia otrzymuje się przez pomnożenie mnożnej ustalonej na dzień 1-go każdego miesiąca przez Radę Ministrów dla wymiaru uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i wojska przez ilość punktów.

Dopłat półmiesięcznych nie uwzględnia się. Wypłata uposażenia następuje zdołu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1925 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Generalnego Dyrektora Poczt i Telegrafów z dnia 31 stycznia 1924 r. nr. 167/IV w przedmiocie uposażenia agentów pocztowych (Dz. Urz. Gen. Dyr. Poczt i Telegrafów nr. 7 poz. 26) oraz wszelkie przepisy sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Zarządzenia.

41

Instrukcja dla kas pocztowo-telegraficznych o obrotach w bilonie metalowym i monetach złotych.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Jednostką monetarną Rzeczypospolitej Polskiej jest złoty, zawierający $^{9}/_{31}$ części grama czystego złota. Złoty dzieli się na 100 groszy.

Wybijanie monet należy do praw zwierzchniczych Państwa i jest wyłącznym jego przywilejem.

§ 2. Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie systemu monetarnego (Dz. Ustaw Rz. P. nr. 37/1924 poz. 401) wybijane będą przez Państwo monety następujące:

RODZAJ MONETY	Wartość monety	Stop metalu	Średnica w milimetrach	Waga w gramach	Dopuszczalne odchylenia w obie strony	
					co do próby	co do wagi
Złote	100 złotych	900 części złota 100 „ miedzi 1000 części	35	32,25806	2/1000 części	1/1000 części
	50 złotych		28	16,12903	„	„
	20 złotych		21	6,45161	„	2/1000 części
	10 złotych		19	3,22580	„	„
Srebrne	5 złotych	750 cz. srebra 250 „ miedzi 1000 części	37	25,—	„	3/1000 części
	2 złote		27	10,—	3/1000 części	5/1000 części
	1 złoty		23	5,—	„	„
Niklowe	50 groszy	czysty nikiel	23	5,—	nieustalone	nieustalone
	20 groszy		20	3,—	„	„
	10 groszy		17,6	2,—	„	„
Miedziane	5 groszy	950 cz. miedzi 40 „ cyny 10 „ cynku 1000 części	20	3,—	„	„
	2 grosze		17,6	2,—	„	„
	1 grosz		14,7	1,5	„	„
Bronzowe	5 groszy	600 cz. miedzi 395 „ cynku 5 „ cyny 1000 części.	20	3,—	wypuszczone na czas przejściowy aż do odwołania Ministra Skarbu.	
	2 grosze		17,6	2,—		

§ 3. Monety powyższe są środkami płatniczemi, mającemi moc umarzania zobowiązań przez zapłatę:

a) monety złote — bez ograniczenia kwoty,

b) monety srebrne — do 100 złotych przy każdej wypłacie,

c) monety niklowe i bronzowe—do 10 złotych przy każdej wypłacie.

Kasy państwowe, a więc także kasy urzędów pocztowo-telegraficznych, przyjmują monety wszelkich rodzajów w każdej ilości przy wszystkich wpłatach, z wyjątkiem tych wpłat, które w myśl obowiązujących przepisów winne być uiszczone w złocie.

§ 4. Nikt nie jest obowiązany do przyjmowania monet, których wizerunek jest całkowicie zatarty oraz monet uszkodzonych, jak również monet złotych i srebrnych, których waga zmniejszyła się wskutek zużycia w stosunku do najmniejszej wagi dopuszczalnej przy wybiciu, więcej niż o pięć tysięcznych części w monetach złotych, o jedną setną część w monetach srebrnych po 5 złotych — i o pięć setnych części w monetach srebrnych po 2 złote i po 1 złotym.

Monety złote i srebrne, które utraciły większą od wyżej wskazanej części swej wagi, zostają przez Skarb Państwa wycofane z obiegu, z zapłatą za każdy gram pozostałej w nich wagi, monety złote — trzech

złotych i dziesięciu groszy, i monety srebrne — dwudziestu groszy, o ile ich wizerunek nie jest całkowicie zatarty i nie są one uszkodzone.

II. Przyjmowanie.

§ 5. Urzędnik pocztowy przyjmujący wpłatę w bilonie metalowym: srebrnym, niklowym i bronzowym, może żądać od wpłacającego, a wpłacający winien żądaniu uczynić zadość, by bilon był mu wręczony w stanie uporządkowanym według zasad § 7.

Jeśli wpłata następuje wyłącznie w jednym gatunku bilonu i jednej wartości, natenczas obowiązek wręczenia bilonu uporządkowanego powstaje wówczas, gdy ilość bilonu przekracza:

100 sztuk monet pięć i dwu złotowych, lub
50 sztuk monet jedno złotowych, lub
50 sztuk monet 50, 20, 10, 5, 2 i 1 groszowych.

Jeśli wpłata następuje w różnych gatunkach i w kilku odcinkach wartości, natenczas obowiązek wręczenia bilonu uporządkowanego powstaje wówczas, gdy wartość bilonu przekracza:

100 złotych w srebrze, lub
20 złotych w niklu, lub
2 złote w bronzie.

§ 6. Monety złote mogą być przyjmowane wyłącznie w stanie luźnym i pojedyńczo.

§ 7. Strona wpłacająca bilon w takiej ilości, jaka w myśl § 5 ma być urzędnikowi kasowemu wręczona w stanie uporządkowanym, winna:

a) złożyć bilon w stanie opakowanym według zasad § 10 i 11, t. j. w rulonach lub woreczkach, albo

b) ustawić przed urzędnikiem przyjmującym bilon nie opakowany lecz odliczony w pełnych pozycjach.

§ 8. Bilon wręczony w rulonach winien urzędnik przyjmujący przeliczyć szczegółowo.

§ 9. Bilon nagromadzony w ciągu godzin urzędowych w kasie podręcznej winien urzędnik kasowy uporządkować również według postanowień §§ 10 i 11, i w stanie uporządkowanym oddać do kasy głównej urzędu pocztowego.

Kasa główna winna bilon przechowywać tylko w stanie uporządkowanym, w odliczonych pozycjach.

III. Opakowanie.

§ 10. Uporządkowanie bilonu metalowego według prawideł kasowych polega na jednoczeniu ściśle określonej ilości sztuk monet tego samego rodzaju i wartości, w trwałe opakowanie.

Opakowanie może być papierowe, natenczas powstają rulony, albo też składać się może z woreczka, szczególnie na ten cel sporządzonego.

Rulony i woreczki pieniężne zaplombowane mogą zawierać tylko pełne pozycje bilonu, według następujących zasad:

WARTOŚĆ MONETY	W RULONACH				W WORECZKACH			
	Sztuk	Wartość rulonu		Waga netto gramów	Sztuk	Wartość woreczka		Waga netto klg.
		zł.	gr.			zł.	gr.	
1 grosz	50	—	50	75	1000	10	—	1·5
2 grosze	50	1	—	100	1000	20	—	2
5 groszy	40	2	—	120	1000	50	—	3
10 groszy	50	5	—	100	1000	100	—	2
20 groszy	50	10	—	150	1000	200	—	3
50 groszy	50	25	—	250	1000	500	—	5
1 złoty	50	50	—	250	1000	1000	—	5
2 złote	25	50	—	250	500	1000	—	5
5 złotych	20	100	—	500	200	1000	—	5

Sporządzanie rulonów z różnych gatunków monet lub z mniejszej albo większej ilości sztuk monet — *jest surowo wzbronione.*

Również sporządzanie woreczków pieniężnych z różnych gatunków monet luźnych albo z mniejszej lub większej ilości sztuk monet, jest *surowo wzbronione*, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 14.

§ 11. Na sporządzenie rulonu użyć należy trwałego papieru możliwie czystego, t. j. niezapisanego i niedrukowanego i w takim wymiarze, by powierzchnia krawędzi monet była dwukrotnie papierem okryta; szerokość taśmy papieru winna być dostosowana do gatunku monet, zawartych w rulonie, przyczem po obu stronach rulonu pozostać winny próżnie o głębokości średnicy rulonu; brzegi taśmy, stanowiące próżnię rulonu, należy zgiąć w kierunku płaszczyzny zewnętrznej monety i rulon cały w ten sposób uszczelnić, by poruszanie się monet wewnątrz rulonu było niemożliwe.

Używanie papieru gazetowego, bibuły lub bibułki do sporządzenia rulonu — jest wzbronione.

Cała powierzchnia rulonu winna być czysta.

Na każdym rulonie winien znajdować się napis, podający wyraźnie:

a) ilość sztuk monet zawartych w rulonie,

b) wartość monety pojedyńczej,

c) wartość rulonu,

d) datę sporządzenia rulonu, i

e) podpis sporządzającego; np.

„50 sztuk po 20 groszy = 10 złotych

25/XI 24 — Sachnowski".

§ 12. Woreczki pieniężne, zawierające bilon metalowy w stanie luźnym, mogą być zaplombowane plombą urzędu pocztowego tylko wówczas, gdy zawierają pełną pozycję bilonu według zasad § 10.

IV. Przesyłanie bilonu.

§ 13. Bilon metalowy przeznaczony do przesłania pocztą lub do wpłaty bezpośrednio w Banku Polskim, winien być opakowany w woreczkach, według następujących zasad:

a) *w obrocie między urzędami pocztowemi:*

§ 14. Bilon wysyłany jako nadmiar lub zasiłek kasowy między urzędami pocztowemi winien być luźno włożony do woreczka, o ile ilość przesłanego bilonu stanowi pełną pozycję w myśl § 10. W przeciwnym razie mogą być wkładane do woreczka rulony, zawierające te same lub różne gatunki monet, w takiej jednak ilości, by waga brutto woreczka nie przekraczała 5 kg. i by osznurowanie woreczka było możliwie najmniej o 8 cm. poniżej otworu woreczka.

§ 15. Do osznurowania woreczka użyć należy sznurka w lepszym gatunku, bez węzłów lub defektów fabrycznych, długości 50 cm. Szyjka woreczka winna być zwinięta tak, aby stanowiła tylko jedną fałdę. Na tę fałdę należy rzyłożyć chorągiewkę, osznurować worek potrójnie, i związać ściśle dwukrotnym węzłem. Następnie jeden koniec sznurka należy z pomocą iglicy przeciągnąć przez środek fałdy nad węzłem, z powrotem zaś tak samo pod węzłem, poczem znów związać dwukrotnie. Za węzłem nałożyć należy plombę.

§ 16. Do sporządzenia chorągiewki użyć należy czystego sztywnego papieru, o ile możności tektury. W razie użycia chorągiewki ze sztywnej tektury nie należy jej umieszczać pod osznurowaniem, lecz między węzłem a plombą; w tym celu należy w chorągiewce zrobić dwa otwory i przez te otwory nanizać chorągiewkę na oba końce sznurka.

Po jednej stronie chorągiewki należy wypisać atramentem:

a) adres urzędu, dla którego woreczek jest przeznaczony,

b) ilość ogólną, wartość pojedyńczą i wartość ogólną zawartości woreczka, a ponad napisem wycisnąć datownik urzędu wysyłającego. Np. „(Datownik) Kępno.

Do
Kasy Głównej urzędu pocztowego
Ostrów poznański.

Zawartość:
1000/10 groszy = 100 złotych".

albo:

„(Datownik) Skierniewice,

Do
Kasy Głównej urzędu pocztowego
Warszawa I.

Zawartość:

60/5 zł.	=	300 złotych.
100/1 zł.	=	100 złotych.
150/20 groszy	=	30 złotych.
150/10 groszy	=	15 złotych.

Wartość: 445 złotych".

Odwrotna strona chorągiewki służy do nalepienia numeru nadawczego i innych nalepek, dotyczących rodzaju paczki.

§ 17. Woreczki pieniężne z bilonem mogą być przesłane pocztą tylko jako paczki (workowniki) wartościowe; przesyłka może nastąpić pojedyńczo, t. zn. każdy woreczek stanowi oddzielną „paczkę wartościową“; natenczas należy do każdego woreczka sporządzić oddzielny urzędowy adres pomocniczy; albo też — w razie przesyłania jednym transportem większej ilości woreczków — przesyłka może być zbiorową. W takim wypadku należy pojedyńcze woreczki pieniężne, sporządzone według postanowień §§ 14, 15 i 16, umieścić w skrzyni drewnianej lub w worku i przesłać jako jedną paczkę wartościową.

b) *W obrocie z Bankiem Polskim.*

§ 18. Bilon przeznaczony do wpłaty bezpośrednio w Banku Polskim musi być opakowany ściśle według postanowień § 10 w pełnych pozycjach oraz według postanowień § 15.

Umieszczania w woreczkach rulonów jest wzbronione.

Na chorągiewce woreczka z bilonem, przeznaczonego do złożenia bezpośrednio w Banku Polskim należy podać:

1) nazwę urzędu pocztowego, który woreczek zdaje,
2) zawartość,
3) wagę brutto,
4) datę sformowania woreczka,
5) dwa podpisy urzędników kasowych.

Odwrotna strona chorągiewki winna być czysta.

V. Bilon w przesyłkach listowych.

§ 19. Przesyłanie monet w listach wartościowych jest zasadniczo wzbronione. Tworzenie przesyłek pieniężnych mieszanych, to jest zawierających banknoty i monety, jest dopuszczalne zarówno przy przesyłkach urzędowych jakoteż przy przesyłkach prywatnych w tych wyjątkowych wypadkach, gdy chodzi:

a) o przesłanie monety, stanowiącej dowód w jakiejkolwiek sprawie, i

b) o dopełnienie sumy przesyłanej w banknotach.

W tych wypadkach ogólna ilość monet w jednej przesyłce nie może przekraczać 10 sztuk, a monety winne być tak opakowane, by ich poruszanie się wewnątrz przesyłki było niemożliwe.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 20. W sprawie dostarczania i kontroli woreczków pieniężnych wydane będzie oddzielne zarządzenie.

L. 1156/I z 21 marca 1925.

42

Zaświadczenia wpłaty w obrocie czekowym P. K. O. dla Zastępstw Banku Polskiego.

Bank Polski powierzył swoje zastępstwo dodatkowo następującym instytucjom kredytowym:

w *Chojnicach:* Oddział Polskiego Banku Handlowego;
w *Dąbrowie Górniczej:* Oddział Polskiego Banku Przemysłowego;

w Krośnie: Oddział Polskiego Banku Przemysłowego;
w Rawie Mazowieckiej: Oddział Banku Ziemiańskiego;
w Rawiczu: Oddział Polskiego Banku Handlowego;
w Wągrowcu: Oddział Polskiego Banku Handlowego;
w Zawierciu: Oddział Banku Przemysłowców.

Wymienione Zastępstwa Banku Polskiego są uprawnione do korzystania z zarządzenia Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z dnia 23 kwietnia 1924 L. 1338/III (Dz. Urz. G. D. P. i T. nr. 19/1924 poz. 91) w sprawie zaświadczeń wpłaty w obrocie czekowym P. K. O. dla Zastępstw Banku Polskiego.

Urzędy pocztowe w wyżej wymienionych miejscowościach winny niezwłocznie zaznajomić się szczegółowo z powołanem zarządzeniem i ściśle się doń stosować.

L. 1140/I z 21 marca 1925.

43

Clenie przesyłek pocztowych z zawartością podlegającą szybkiemu psuciu, z zapłodnioną ikrą rybią, z żywemi zwierzętami i żywemi roślinami.

Od postanowień zawartych w instrukcji pocztowo-celnej z 1921 r. (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 5 z 1921 r.), że przesyłki pocztowe winny być clone w tych urzędach pocztowo-celnych, w okręgu których znajduje się pocztowy urząd oddawczy, podany w adresie przesyłki, czyni się następujący wyjątek:

Przesyłki z zawartością podlegającą szybkiemu psuciu, z drożdżami zarodowemi, z zapłodnioną ikrą rybią, z żywemi zwierzętami i żywemi roślinami, należy bez względu na miejsce przeznaczenia przesyłki clić w granicznych urzędach pocztowo-celnych (urzędy wymiany z urzędami p. c.) zaraz po wejściu przesyłki do urzędu pocztowo-celnego i przed wszystkiemi innemi przesyłkami pocztowemi. Oclone przesyłki skieruje urząd pocztowo-celny najbliższą okazją wprost do pocztowego urzędu oddawczego.

Gdyby takie przesyłki nadeszły nieoclone z urzędu wymiany do właściwego urzędu pocztowo-celnego, ma ten ostatni urząd pocztowo-celny natychmiast poddać je rewizji celnej przed wszystkiemi innemi przesyłkami, niezwłocznie przekazać do urzędu oddawczego i równocześnie zawiadomić o tem przełożoną Dyrekcję Poczt i Telegrafów.

L. 1511/V z 24 marca 1925.

44

Telegramy prasowe do Związku Socjalistycznych Republik Rad.

Zarządzenie w sprawie zaprowadzenia ruchu telegraficznego ze Związkiem Socjalistycznych Republik Rad (Dz. Urz. nr. 11 z r. 1925 poz. 31 oraz Dz. Urz. nr. 13 z r. 1925 poz. 35) uzupełnia się jak następuje:

punkt d) — telegramy prasowe dopuszczone tylko do „Inorosta — Moskwa“ i do „Ratau (Radiotelegrafnoje Agienstwo Ukrainy) Charków“.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

L. 1321/IX z 23 marca 1925.

Okólniki.

Przepisy dla wymiany uszkodzonych biletów Banku Polskiego.

Dyrekcja Banku Polskiego podała do publicznej wiadomości, co następuje:

„Zniszczone wskutek obiegu bilety bankowe przyjmuje Bank Polski bez żadnych potrąceń i ograniczeń przy wpłatach i przy wymianie, jednakże przedstawione bilety nie mogą wzbudzać podejrzenia, co do oszukańczych z niemi manipulacji i nie może brakować więcej niż:

1. $^1/_3$ część odcinka,

2. a) trzy cyfry numeru i jeden podpis, lub jedna cyfra względnie litera serji i jeden podpis przy biletach po zł. 5, 10, 100 i 500, z datą 28 lutego 1919 r. oraz po zł. 5, 10 i 20 z datą 15 lipca 1924 r.,

b) jeden numer, lub jedna serja, lecz muszą być obydwa podpisy przy biletach po zł. 20 i 50 z datą 28 lutego 1919 r.

Zatarcie poszczególnych cyfr numeracji nie jest powodem odmowy zamiany biletu bankowego.

Bilet sklejony może składać się tylko z części, należących do tego samego odcinka.

Bilety, nieodpowiadające wyżej wskazanym warunkom, a uszkodzone przez pożar, powódź, lub inne nadzwyczajne wypadki, mogą być wymienione tylko na skutek każdorazowego postanowienia Dyrekcji Banku na wniosek Skarbca Emisyjnego.

Przy wymianie uszkodzonych biletów zdawkowych jedno- i dwuzłotowych, Bank Polski przestrzegać będzie zasad, ustalonych w powyższych punktach 1 i 2a, do czasu wydania przez Ministersterstwo Skarbu specjalnych przepisów o wymianie biletów zdawkowych".

Urzędy pocztowe winny się również stosować do niniejszych przepisów.

L. 1049/I z 17 marca 1925.

Opis falsyfikatu banknotu 100-złotowego.

Typ I.

Falsyfikat ten wykonany jest na papierze zwyczajnym, gładkim, bez znaku wodnego.

Druk, zwłaszcza wykonany farbą niebieską, występuje znacznie słabiej od prawdziwego.

Strona przednia.

Tło żółte, przerywane, miejscami niewidoczne, podczas gdy na bilecie autentycznym tło to występuje równomiernie na całej powierzchni papieru.

Wizerunek Tadeusza Kościuszki wykonany nieudolnie, twarz bez wyrazu, układ włosów i cieniowanie odmienne, krawat występuje słabo. Brak w portrecie odcienia zielonkawego, uzyskanego w oryginale z koloru żółtego (tło) i niebieskiego (rysunek).

Wielka litera Z i liczba 100 pośrodku biletu, na tle wybiegających promieni, z powodu braku cieniowań, oraz z powodu silniej uwydatniających się konturów druku, nie wyglądają tak plastycznie, jak na bilecie autentycznym.

Druk w tekście odmienny. Podpisy i numeracja uzupełnione ręcznie za pomocą piórka.

Ramki o deseniu z motylków i rysunki festonowe nie są tak precyzyjnie wykonane, jak na bilecie autentycznym.

Strona odwrotna.

Tło żółte przerywane występuje silniej i nierównomiernie, plamiąc rysunek niebieski. Kompozycja wielkiej litery Z z liczbą 100, oraz wybiegające promienie, wykonane niedokładnie.

Druk nierówny, o konturach zamazanych.

Orzeł biały, wskutek odmiennego cieniowania, występuje strzępiasto na tle jaśniejszem, niż na bilecie autentycznym.

Festony i delikatne wiązania, a zwłaszcza giloszowa ramka na dole i narożniki wewnątrz niej, mają rysunek inny, niż na oryginale.

Głównym rysem charakterystycznym strony przedniej jest odmienny wygląd podobizny Kościuszki, druk nierówny, fragmenty rysunków nieuplastycznione, oraz podpisy wykonane atramentem niedokładnie.

Strony zaś odwrotnej, deseń rysunków zalany, druk niedokładny, orzeł nieudolny.

Falsyfikat ten jest łatwy do rozpoznania.

Oprócz tego mogą pojawić się w obiegu falsyfikaty podobne do opisanego, lecz na innym papierze, lub też z pewnemi zmianami w wykonaniu rysunków.

Personel kasowy należy o tem powiadomić i zalecić ostrożność przy przyjmowaniu wpłat banknotami 100-to złotowemi.

L. 1256/I z 24 marca 1925.

Skasowanie druku nr. 671 i wydanie nowych druków kasowych.

Druk nr. 671 „Lista płatnicza" znosi się. Równocześnie wzamian G. D. P. i T. wydaje następujące druki:

nr. 671-a „Lista uposażeń" format duży, nr. 671-b „Lista uposażeń" format mały i nr. 671-c „Lista uposażeń" (arkusze wkładkowe do wzoru nr. 671-a).

Spis druków, zamieszczony w Dz. U. nr. 45 z r. 1921 należy odpowiednio poprawić i uzupełnić.

L. 1888/IV z 24 marca 1925.

Niedokładne wypełnianie zawiadomień o niedoręczalności paczek w obrocie wewnętrznym.

Wbrew postanowieniom art. 40 Tymczasowej instrukcji pocztowej o paczkach (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 11 z 1919 r.) urzędy pocztowe nie wypełniają dokładnie zawiadomień o niedoręczalności paczek (druk nr. 8) w obydwu częściach, a nawet, jak stwierdzono w kilku wypadkach, zupełnie nie wypełniają II- ej części zawiadomienia, przeznaczonej dla doręczenia nadawcy paczki.

Wobec licznych zażaleń na powyższe nieprawidłowości, które uniemożliwiają nadawcom wydanie na czas zarządzeń co do dalszego traktowania niedoręczalnych paczek, wzywa się urzędy, aby dokładnie i wyraźnie (czytelnie) wypełniały obie części zawiadomienia o niedoręczalności paczki, zwłaszcza, aby dokładnie podane były znamiona paczki, nazwisko adresata i miejsce przeznaczenia. Urzędy nadawcze, przed doręczeniem zawiadomienia o niedoręczalności wysyłającemu, winny porównać obie części zawiadomienia i ewentualne braki uzupełnić.

Winnych nieprzestrzegania niniejszego zarządzenia pociągną Dyrekcje do surowej odpowiedzialności.

L. 969/VI z 21 marca 1925.

Zaprowadzenie obrotu pieniężnego i paczkowego w urzędzie poczt. Zachacie i w agencji poczt. Juraciszki okręgu Dyr. P. i T. w Wilnie.

Z dniem 1 marca 1925 został podjęty w urzędzie poczt. Zahacie i w agencji poczt. Juraciszki obrót pieniężny za pomocą listów wartościowych i przekazów pocztowych, obrót oszczędnościowy i przekazów czekowych P. K. O. oraz obrót paczkowy.

L. 970/VI z 21 marca 1925.

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. nr 10 z r. 1925).

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania
437	„Istorja machnowskawo dwiżenja" broszura rosyjska P. Arszinowa	Berlin
438	„Proletarskaja poezja" broszura rosyjska A. Fricze	Moskwa
439	„Prawosławnyj russkij kalendar na god 1925"	Wyszni Świdnik-Jugosławia
440	„Nasza Spiłka" czasopismo ukraińskie	Praga
441	„Mieżdunarodnoje Krestjanskoje dwiżenje i opyt russkoj rewolucji" broszura rosyjska A. Smirnowa	Moskwa
442	„Rewolucjonnyj Transportnik" czasopismo rosyjskie	Moskwa

L. 896/VI z 20 marca 1925.

Sprostowanie Taryfy Telegraficznej „via Radio-Warszawa".

(Dodatek do Dz. Urz. Min. P. i T. nr. 55 z 1923 r).

1) Na stronie 1-ej Taryfy, po wyrazie „Antyl", należy dopisać odręcznie: „oraz niektórych wysp na Oceanie Spokojnym".

2) Na stronie 15-ej Taryfy należy wpisać:

5. Wyspy Oceanu Spokojnego.

		zwykłe	pilne	zniżkowe	prasowe	państw.	część. pilne
Guam . . .	via Radio-Warszawa	4 54,5	15.57	2.59,5	2.31	3,945	—
Hawai, Honolulu i Oahu	„	3.12	9.36	1.56	1.43	2.52	—
Inne urzędy .	„	3 89	11.67	1 945	—	3 29	—
Midway . .	„	3 89	11.67	1.945	—	3'29	—

3) Na stronie 11-ej, pod Honduras Republic należy wpisać w kolumnie „zwykłe" zamiast fr. 3.01 — fr. 3.79
„ „państwowe" zamiast „ 2.41 — „ 3.19
„ „częściowo pilne" zamiast „ 5.41 — „ 6.19

L. 1283/XI z 20 marca 1925.

Wykaz książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

№	Miejsce wydania	Data	Nazwisko i imię	Kwota	Uwagi
213839	PKO Warszawa	13-VI 23	Zieliński Wiktoryn	zł. 51 12	
224297	PKO.Warszawa	7-VIII 23	Michrowski Tadeusz	„ 3 —	
258973	U. p. Chęciny	2-II 25	Dzius Marja	„ 26 —	
271010	PKO Warszawa	4-II 25	Szaulis Kazimiera	„ 600 —	

Legitymacje i dokumenty unieważnione.

Lipski Ignacy, urzędnik X st. sł. urzędu pocztowo - telegraficznego Warszawa 2, zgubił legitymację urzędniczą nr. 2119, wystawioną dnia 11 października 1921 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Warszawie.
W miejsce zagubionej legitymacji wydano duplikat.

Duszyński Stanisław, woźny urzędu pocztowo-telegraficznego Warszawa 4, zgubił legitymację urzędową nr. 1505, wystawioną dnia 9 stycznia 1925 roku przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Warszawie.
W miejsce zagubionej wydano duplikat.

Urzędnik poczt. w XII st. sł. Józef Chuchla z Przemyśla zgubił legitymację kolejową nr. 2697, wystawioną dnia 5.II 1923 r. i prolongowaną na rok 1924 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Oficjał pocztowy Helena Grudzieńska z Turki n.-Stryjem zgubiła legitymację kolejową nr. 1674, wystawioną dnia 8 marca 1921 i prolongowaną na rok 1925 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Oficjał pocztowy Janina Graziado ze Lwowa zgubiła legitymację kolejową nr. 2201, wystawioną dnia 5.X 1921 i prolongowaną na rok 1924 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Asystent pocztowy Janina Towalska z domu Jeszke z u. t. Toruń, zgubiła legitymację urzędniczą nr. 690, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów Bydgoszcz dnia 25.VIII 1922 r.

Legitymujących się powyższemi dokumentami, które się unieważnia, należy oddać władzy bezpieczeństwa, zaś dokument odebrać i przesłać bezzwłocznie do właściwej Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

KONKURSY:

na posadę naczelnika urzędu pocztowo-telegraficznego V kl. w Lnianie. O nadanie ubiegać się mogą urzędnicy X i XI st. sł. Termin wnoszenia podań do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Bydgoszczy 3 tygodnie;

na posadę kierownika urzędu pocztowego VI kl. w Jodach, w pow. Dziśnieńskim *).

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII st. sł., oraz niżsi funkcjonarjusze trzech najwyższych stopni płac.

Podania należy wnosić w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie;

na posadę kierownika urzędu pocztowo-telegraficznego VI klasy w Hudogaju, pow. Wilno *).

O posadę tę mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII st. sł., oraz niżsi funkcjonarjusze trzech najwyższych stopni płac.

Podania należy wnosić w drodze służbowej do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie;

na posady kierowników urzędów pocztowych VI kl. w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie: 1) Dwernik, 2) Koropiec, 3) Narajów, 4) Turka k/Kołomyji, 5) Uścieryki *).

O posady te mogą się ubiegać urzędnicy XI i XII st. służb., niżsi funkcjonarjusze pocztowi XI i XII grupy uposażeniowej, oraz substytuci pocztowi, posiadający przynajmniej jeden rok służby pocztowej.

Termin do wnoszenia podań do Dyr. Poczt i Tel. we Lwowie 3 tygodnie.

Wiadomości osobowe.

Przyjęcie do służby:

Wacław Sokolowski, przyjęty do służby przygotowawczej (praktyki) na stanowisko II kategorji w G. D. P. i T. za wynagrodzeniem według XI grupy upos. szcz. *a*.

---

*) Warunki konkursu na posadę kierownika urzędu VI kl. podane są w Dz. Urz. nr. 18 z r. 1923.

Przeniesienie na emeryturę.

Dekretem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 marca 1925 Nr. 526/Pr./G. D. P. i T. został przeniesiony na emeryturę *Romuald Głowacki,* st. referent Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów z dniem 31 marca 1925.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

WARSZAWA.

Wiadomości osobowe.

Mianowania:

Naczelnikami urzędu VI kl.: *Sołtysiak Kazimierz* — Zielonka; *Maliński Kazimierz* — Świercze.

P. o. naczeln. urzędu VI kl.: *Romaniuk Kazimierz* — Brańszczyk; *Żembrzuski Kazimierz* — Grabowo Szczuczyńskie.

Skony:

Wiązowski Eljasz urz. IX st. sł. Piotrków Tryb. zmarł 28/I 1925; *Barański Szymon* urz. X st. sł. Raciąż, zmarł 2/II 1925; *Chmielewska Felicja* urz. X st. sł. Kalisz, zmarła 18/II 1925.

Rezygnacje:

Woźniakowska Helena urz. X st. sł. Warszawa I od 3/II 1925; *Gałuszkowa Adela* urz. X st. sł. Kutno od 5/II 1925; *Kordowska Władysława* urz. XI st. sł. Telef. Międz. w Warszawie od 1/II 1925.

Przeniesienia:

Szelągowicz Eugenjusz urz. XI st. sł. z Płońska do Otwocka; *Krusiewicz Stanisław* urz. XI st. sł. z Warszawy 2 do Raciąża; *Galewski Grzegorz* urz. techn. VIII st. sł. z T. Z. T. i T. w Płocku do Równego; *Kurkiewiczowa Eugenja* urz. IX st. sł. z Telegrafu do Płońska; *Radecki Adam* urz. IX st. sł. z Sokółki do Słonima; *Kraussówna Władysława* urz. XI st. sł. z Piotrkowa Tryb. do Kłodawy; *Pfeiffer Witold* urz. XII st. sł. z Kłodawy do Kalisza; *Śpiewako Alfons* urz. IX st. sł. ze Słupcy do Telegrafu w Łodzi; *Swadźba Paweł* urz. techn X st. sł. z Z. T. T. i T. w Łodzi do Katowic; *Jeleń Wilhelm* urz. techn. XI st. sł. z Z. T. T.T i T. w Łodzi do Katowic.

SPROSTOWANIE.

W D. U. nr. 3 z roku bież. na str. 23 — w wierszu 17, licząc od dołu — nad napisem „Wiadomości osobowe“ ma być „Poznań“, zamiast jak mylnie wydrukowano „Bydgoszcz“.

Dział nieurzędowy.

ADRES ADMINISTRACJI: GEN. DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 4.

Cena prenumeraty na I kwartał 1925 roku — 2 zł. 50 gr.	**Cena egzemplarza pojedynczego 30 gr.**

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 10 groszy

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr 28459. 27-III.25. 5000.